

mind nūð ãrra mo Wenna Råest,
Esawi Råest, sest minna fardan sedda,
et ta tulleb ja mind mahhalððb, ja Em-
mað Lustega hopis!

§. 211. Ja selsammal Øsel wöttis ta
Pelgest sest, mis ta Råtte sai, monni
Tük Lojus, omma Wenna Esowile An-
di ja Melehead läkkitada. Mis suur Lo-
juste. Barrandus Jakobbi on olnud,
Lavani jurest ãrratulles, woib iggaufs
sest armata, et se paljas And agga, mis
ta Esowile läkkitas, olli fakssadda Rit-
se, ja fakskümmend Sikko; fakssadda
Emma Lammast ja fakskümmend Jå-
ra; kolm kümmend immetajad Kammelid
ja nende Warsad; nellkümmend Lehma
ja tünnue Wårsi; fakskümmend Emma-
Eeshid ja tünnue Eeshi Warsa. Reed
andis ta omma Sullaste Råtte, igga
Suggu Råtri isjopainis, ja útles, neile:

Minn

Minge mlnno ell, ja jåtke Maad igga
Rarija wahhele.

§. 212. Ja ta Fåskis sedda essimest,
ja útles: Kui mo Wend Esaw so wasto
tulleb, ja sinnult küssib, kelle pârrait sa
oled, ja kus sa lâhhed, ja kelle pârralt
need on, mis sinno ees? Siis útle: Se
on so Sullase Jakobbi And, mis mo
Gissanda Esowile läkkitakse; ja sinno
Sullane Jakob on isse ka meie tagga
tullemas. Nenda Fåskis temma ka sed-
da teist, ja sedda kolmat, ja Feik neid,
fes nende Ratiade pârrel Fåsisid, ja út-
les: Sedda môda peate teie råkima Esowile,
kui teie temma juure sata. Ta
môtles seâl jures sedda, ja útles: Ma-
tahhan Eatsuda tedda ãrraläppitada nen-
de Andidega, mis mo eli Fåimad, ja
pârrast sedda tahhan ma ta Siimad näh-
ha sada, ehk ta siis wahhest minnust
Luggu peab.

§. 213.